

Bilimsel Eczacılığın 160. Yılında

14 Mayıs Eczacılık Günü

Çeşitli Etkinliklerle Kutlandı

● TEB Merkez Heyeti 14 Mayıs Eczacılık Günü Etkinliklerini bu yıl İstanbul Eczacı Odası ile birlikte gerçekleştirdi.

● Ankara'da yapılan Eczacılık Günü Etkinliklerine katılan Sağlık Bakanı Mustafa Güven Karahan; "2000 yılında herkes için sağlık idealine ulaşılmasını sağlayacak hedeflerden birinin rasyonel ilaç kullanımı olduğunu ve burada en önemli görevin bilgi ve birikimi nedeniyle eczacılara düştüğünü" belirtti.

● TEB Genel Başkanı Mehmet Domaç, Bilimsel Eczacılığın 160. Yılında meslektaşlarına ve eczacılık öğrencilerine seslenirken; "Toplumun tüm yargılarına karşı ahlaklı ve dürüst olmayı sürdürün, insan sağlığına hizmet etmek gibi önemli bir görevi insanlara ulaştırmakla sorumlu olduğunuzu hiçbir zaman unutmayın!" dedi.

● TEB II.Başkanı Dr.Ecz.Akın Çubukçu Ankara'daki törenlerde yaptığı konuşmasında; Eczacıların 14 Mayıs'larda, birkaç iyi niyetli bürokratin kolayca çözebileceği sorunların çözülmemiş olması nedeniyle tedirgin ve üzgün olduklarını, ancak bundan sonraki 14 Mayıs'ları eczacıların, yeni yasaları, eczacılık akademisi ve uzmanlarıyla, daha verimli, çağdaş, her zaman genç bir kitle olarak kutlayacaklarına yürekten inandığını belirtti.

14 Mayıs-1999 İstanbul Taksim Atatürk Anıtı.

14 Mayıs - İSTANBUL

Türk Eczacıları Birliği ve İstanbul Eczacı Odası'nın birlikte düzenledikleri 14 Mayıs Eczacılık Günü Etkinliklerine TEB Genel Başkanı Mehmet Domaç, Merkez Heyeti Üyeleri Süha Ekler, Nagihan Köseoğlu, İsmet Uysal, Dinçer Yıldırım, Hadi Tomruk ve Denetleme Kurulu Üyesi Ali Karlı katıldılar.

İstanbul'daki törenler Taksim Atatürk Anıtı'na çelenk konulması ile başladı, Hilton Otelinde yapılan "2000'li Yıllarda İlaç ve Eczacılık" konulu panel ile devam etti.

Türkiye'de eczacılık öğretiminin 160. yılı nedeniyle İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Konferans Salonunda bir tören yapıldı. Etkinlikler, Basın Müzesi'nde yapılan Resim Sergisi ve Hilton Oteli Balo Salonunda yapılan Geleneksel Eczacılar Gecesi ile sona erdi.

TEB Genel Başkanı Ecz.Mehmet Domaç, 14 Mayıs Eczacılık Günü Etkinliklerinde yaptığı konuşmasında şunları dile getirdi;

"Bugün tüm Türkiye'de eczacılık günü kutlanıyor; eczacı odaları ve eczacılık fakülteleri aracılığıyla bugün sesimiz daha güçlü ve bu sesi sürekli güçlü tutmak zorundayız.

14 Mayıs Eczacılık Günü nedeniyle eczacı odalarınca düzenlenen toplantılar hafta boyunca sürecek. Genel olarak ülke, ilaç ve eczacılık sorunları konuşulacak. Bu ülke insanının sağlığını kaybetmeden, gelecek yıllara nasıl adım atılabileceği tartışılacak.

Herkesin 14 Mayıs Eczacılık Gününü kutluyorum.

Genel olarak dünyada ilaç tüketimi ve üretimi, daha çok gelişmiş kapitalist ülkelerin hegemonyası altındadır. Biliyorsunuz, tüketimin % 30 civarı Amerika ve % 30 civarı Avrupa ülkelerinde, geri kalanı ise dünyanın diğer ülkelerinde yapıyor. Üretim anlamında da durum çok farklı değil. Bir örnek vermek gerekirse, 25 milyonluk Kanada ve 17 milyonluk Avustralya, 500 milyonluk Afrika kadar ilaç tüketiyor. Ülkelerin gelirleriyle tüketimleri ve üretimleri birbiriyle çok bağlantılı.

Dünyada ilaç alanında uluslararası boyutta ciddi bir tekelleşme var. Bunu ulusal boyutta izlemiyoruz. Örneğin, dünyada 10 firma pazarın % 33'ünü, 20 firma % 57'sini, 100 firma ise % 85'ini paylaşıyor. Türkiye'de de durum çok farklı değil, 10 firma pazarın % 55'ini, 17 firma % 78'ini, 20 firma % 85'ini paylaşıyor ve Türk pazarında da yine uluslararası firmalar hakim.

1980'li yıllarda Türk pazarında uluslararası firmalar % 40 pazar payına sahipken, aradan geçen 17 yıl içerisinde bu pazar paylaşımı tersine döndü. Pazarın % 63'ü yabancı firmalara, geri kalan % 37'si de yerli firmalara ait. Yani, giderek çokuluslu firmalar, dünya pazarına hakim oluyorlar.

1990'lı yıllara gelinceye kadar Türkiye'de 7 tane yabancı firma vardı, onlar da üretim yapıyordu. 1999 yılına geldiğimizde bu sayının 35 firmaya çıktığını görüyoruz ve giderek pazarda korkunç bir rekabet söz konusu oluyor.

Çokuluslu firmaların pazara girmesi ile; Türkiye'nin uluslararası anlaşmalara, en önemlisi GATT ve Gümrük Birliği'ne de dahil oluşu nedeniyle, bu firmalar vasıtasıyla Türkiye, giderek ithalatı çok büyük bir boyuta taşıdı.

1980 yılında Türkiye 1 milyon 643 bin dolarlık mamul ilaç ithalatı yapıyor iken, bugün 410 milyon dolarlık mamul ilaç ithal ediyor. 1980 yılında Türkiye'deki ilacın % 98'i Türkiye'de üretiliyordu, 1998 yılında ilacın ancak % 65'i Türkiye'de üretiliyor. Yani Türkiye'de ihracatın ithalatı karşılama oranı % 10,5'lere düşmüş durumda.

Türkiye giderek globalleşme süreci içerisinde globalleşmenin nimetlerini diğer uluslararası şirketlere verirken, kendisi de zahmetini çekmeye başladı ve daha da hızla çekmeye devam ediyor.

Tarihi sürece bakarsak bu durumun çok fazla gidemeyeceğini söyleyebiliriz. Çünkü, 1940'lı yılların sonunda da durum bugünkü gibiydi, yani Türkiye'ye ithal edilen ilaç çok fazla, üretilen ilaç çok azdı. Buna karşılık, devletimiz Türkiye'deki üretimi desteklemek için belirli yaklaşımlar getirdi ve o destekleri sağlayarak Türkiye'de üretimi arttırdı.

Ancak, bugün geldiğimiz noktada uluslararası sözleşmeler var. GATT, TRİPS anlaşmaları ve Gümrük Birliği sözleşmesi var, bunlar birtakım desteklemeleri ortadan kaldırıyor. Ancak bunu gören Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), ulusal ilaç sanayinin geliştirilebilmesi için TRİPS anlaşması ve diğer anlaşmaların özüne aykırı olmamak koşuluyla 15-17 Mayıs'ta DSÖ Asamblesinde karar altına alınacak bir strateji belirledi. Bu stratejiye göre **"Ulusal Sanayiler güçlendirilecek ve ulusal devletler gerekli önlemleri alacak"**. Umud ediyoruz, bu karar metninden sonra Türkiye'de üretim yapan sanayii, bu karar metnine yaklaşık önlemlerin alınması için çaba harcar. Tabi burada görev sadece ilaç sanayine düşmüyor, bunun dışında eczacı örgütleri ne, TTB'ye ve en başta devlete görev düşüyor. Çünkü böyle giderse biz, bir sömürge ülke olmak duru-

muyla karşı karşıya kalırız. Yani sürekli ithal eden ve kendi sanayini ithalde bitiren bir ülke olmakla karşı karşıya kalacağız.

Böyle bir durumda hem eczacıların hem de ilaç hizmeti alanların vay haline; ilacı patent koşullarında, tekeli yaklaşımınla piyasayı belirleyen uluslararası firmanın koşullarında alacaklar.

Biliyorsunuz, dünyada birleşmeler oluyor, ilaç firmalarının birleşmeleri çok fazla miktarda. Örneğin; 1996 yılında 500 firma birleşmiş. Bu birleşmeler sonucunda hiç yatırım olmuyor. Yeni yatırımlar olmadığı gibi, çok sayıda çalışan işten çıkarılıyor. Son iki yılda yapılan birleşmeler nedeniyle dünyada 24 bin kişi işsiz kaldı.

Dünyada 2000 yılı krizi olayı var. Bu krizi çözebilmek için, özellikle ilaç sanayiinde ciddi çabalar harcanacak. 2000 yılı krizinin en önemli özelliği-araştırma yapanlar ve büyük satış ağı olan firmalar için bu çok önemli; çünkü artık, böyle kağıtla kalemle hesap tutmak kalmıyor-herşey bilgisayarlarla oluyor. Bu, ilaç sanayini yaklaşık bir iki yıl sıkıntıya sokacak.

Bir başka örnek nüfus patlaması yıllarının günümüz ilaç tüketimine yansması. Nüfus patlaması yıllarına giren kuşak, 2000-2005 yıllarında 40 yaş üstü % 19 civarında bir nüfusu oluşturacak, dünya nüfusunun üçte birini. Bu durum bütün beklentileri değiştirecek, çünkü bu kuşak, eğitilmiş bilgili ve özellikle sağlığına çok dikkat eden bir kuşak.

Bir başka olgu, biyoteknoloji ürünlerinin satış patlaması yaratması. Özellikle dünyada biyoteknoloji konusunda korkunç bir çalışma var. Avrupa'da 39 bin kişi, ABD'da 140 bin kişi bu alanla uğraşıyor. Avrupa'daki şirketlerin gelirleri % 57 artıyor, bu da 3 mil-

yon dolara ulaşıyor. 1998'de 9 milyar dolar olan pazarın, 2008 yılında 31 milyar dolar olması ve bu teknikle üretilen birtakım ilaçların da bazı hastalıkların tedavisinde yararlı olacağı bekleniyor.

Sonuç olarak; Türkiye'de ulusal ilaç sanayini desteklemek ve onu geliştirmek durumundayız. Aksi halde Türkiye, bir ithal cenneti olacak ve dışa bağımlı bir ülke olmaktan kurtulamayacaktır. Tekelleşme eğilimlerinin önüne geçecek önlemleri almak zorundayız. Yoksa, Türkiye ilaç üretimini bırakıp başka alanlara geçmek durumunda kalacaktır ki bu doğru bir yaklaşımdır.

Gelecekte insanlar tedaviden çok sağlığını korumaya öncelik verecek. Bireysel yaşam artacak, sosyal güvenlik şemsiyesi sınırına dayanacak; Yani Türkiye'de bugün 63 milyon insan varsa, 63 milyonu da sosyal güvenlik şemsiyesine girecek. Tabi bu genişlemenin sonunda daralmalar başlayacak. Bu daralmalar, sağlık hizmetinin verim biçimi ve ilaçların hangisinin karşılanacağı konusunda olacak. Sosyal devletin sağlıkla ilgili fonksiyonları daralacak, sağlık hizmetinin maliyeti artacak. Hasta ec-

zacıdan ve hekimlerden hizmet alırken, kendisine özel bakım isteyecek. Yaşam kalitesini yükseltmeye yönelik eğitim hizmeti verilecek. Hastaya eğitim hizmeti sürekli hale getirilecek.

İyi eczacılık uygulamaları, ilaç ve diğer sağlık ürünlerini topluma sunmak, uygun şekilde kullanımlarını sağlamak için insanlara yardımcı olmak haline dönecek. Sağlıkla ilgili genel danışmanlık hizmeti sağlamaya yönelecek. Fiziki koşullar, işlemler, personel ve teknoloji değişecek.

Eğitim, sağlık bakımı eğitimi; başlangıcından itibaren hastayı görek, tanıyarak eğitim, sağlık sistemi içinde eczacının rolünü arttırmaya yönelik eğitim, sağlık çalışanlarıyla iletişimi sağlayacak çalışma ortamı yaratmaya yönelik eğitim şekline geçecek.

Eğitim, teorik bilgiyi yaşama aktarma becerisini geliştirmek, edinilen bilgiler arasında entegrasyon becerisi vermek, uygulamayla sorun çözmeyi öğrenmek, klinik bilgileri bilimsel olarak değerlendirebilmeye yönelecek.

Peki bu eğitimi alan eczacı ne olacak; hastanın, ilaç bilgisiyle ilacı kendisine uygulayabilecek hale gelecek, klinik karar verebilecek, hastay-

la ve sağlık çalışanlarıyla iletişim kurabilecek. Eğitimle eczacının kapasitesi artırılmış olacağından, ilaç seçiminde ve ilaç kullanımında aktif rol alacak.

Ekonomik durum ne olacak; sosyal güvenlik kurumları çok sayıda ilacın parasını ödemeyecek, bu şimdiden başladı. Geri ödeme sistemlerinde katılım payını arttıracak, ilaca göre katılım payı uygulaması gelecek. Sigortasız kimse kalmayacak, ilaç tüketimi ilk on yılda çok hızlı artacak, sonra yavaşlayacak.

Şöyle bir durum hayal ediyoruz;

2018 yılında 15 milyar dolarlık bir ilaç pazarı, 30 bin eczane, 37 dolardan 185 dolara çıkmış ilaç tüketimi, ortalama eczane cirosu 100 bin dolardan 333 bin dolara, ilaç sayısı da 5600'den 17 bine doğru ilerlemiş.

Eczane ruhsatlarını TEB veriyor. Nüfusa ve uzaklığa göre bir sınır lama olacak, eczanelerde yardımcı eczacı çalıştırılacak, eczanede 1 yıl çalışmayan eczacılık yapamayacak. Eczacılara emeklilik yaşı konacak. Eczacıların Yardımlaşma Sandığı'ndan emeklilik ikramiyesi olacak.

İlaç-Araştırma Merkezimiz olacak, eczacıların hastaneleri olacak. Bağımlılık Merkezimiz olacak. Eczacıların akademileri veya üniversiteleri olacak.

Böyle bir eczacılık, böyle bir ilaç gelecekte bizleri bekliyor diye düşünüyorum.

Umut ediyorum, ülkemizin gelecek 14 Mayıs'ta ve daha sonraki yıllarda bunu gerçekleştirecek adımları atan, yetkileri ve etkinlikleri olan insanlarla bir yönetim tarzı olur.

Yine umud ediyorum, ülkemiz barış, dostluk ve kardeşlik içinde yaşayan, demokrat, laik bir ülke olur."

14 Mayıs-1999 İstanbul Hilton Oteli

14 Mayıs-1999 Ankara Anıtkabir

14 Mayıs - ANKARA

Ankara Eczacı Odası ve Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nin ortaklaşa düzenledikleri törene Sağlık Bakanı Mustafa Güven Karahan, Gazi Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Enver Hasanoğlu, Türk Eczacıları Birliği ikinci Başkanı Dr.Ecz.Akın Çubukçu, TEB Genel Sekreteri Ecz.Betül Bilgetekin, TEB Saymanı Ecz.Erkal Alphan, eczacılık fakültelerinin dekanları, GATA ve eczacılık fakültelerinden öğretim üyeleri, meslektaşlar ve öğrenciler katıldılar.

14 Mayıs sabahı, kalabalık bir meslektaş grubunun katılımı ile Anıtkabir'e gidilerek saygı durumunda bulunuldu. Törenler, G.Ü.Eczacılık Fakültesi Salonu'nda Eğitim Fakültesi Müzik Bölümü Korosu'nun konseri ve açılış konuşmaları ile devam etti. Türk Eczacıları Birliği II.Başkanı Dr.Ecz. Akın Çubukçu konuşmasında şunları dile getirdi;

"Bugün 20 bin aşkın eczacı kendi günlerini kutlamaktan onur duyuyorlar.

Eczacılar, her 14 Mayıs'ta aslında çözümü son

derece kolay olan bürokratik sorunların çözülmemiş olmasından tedirginler, üzgünler. Birkaç iyi niyetli bürokratin çözebileceği bütün bu işler, üzerine eğilmemekten dolayı bir çığ gibi büyümektedir.

Günümüz eczacılık toplumunun sosyal ve ekonomik yönden bir profilini çıkarmak amacıyla Türk Eczacıları Birliği'nce yapılan yeni bir anketin sonuçlarından biraz bahsetmek istiyorum;

Özel eczane sahibi meslektaşlarımızın; %53.3'ü bayan, %43.6'sı 23 ila 38 yaşında, % 45.8'i 39 ila 54 yaşında, % 37.3'ü sosyal demokrat, % 14.5'i demokrat yapıda; % 56.8'i 11 ila 13 saat çalışıyor, % 63'ü sürekli kitap okuyor ve % 49.5'i de ancak 1 ile 12 yıllık eczacı.

Verilerden anladığımız şu; yaş ortalaması oldukça genç, yarısından fazlası sosyal demokrat veya demokrat, önemli bir bölümü düzenli okuyan, 3 ila 4 kişilik aileleri olan bir kitleyi oluşturmaktadır, eczacı kitlesi.

Küçük ekonomik işletmelerde yaşamını sürdürürken, dengesiz eczane açılımları karşısında çaresiz kalarak sağlık hizmetindeki önemini,

konumunu neredeyse unutmuş; bilimsel kişiliği ticari kişiliğe dönüştürmek gibi bir açmazın içine düşmüştür.

Bildiklerini hastalarına aktarmazken hastalar da onun neler bildiğini bilememektedir. İlki 1927'de, ikincisi 1954'te çıkarılan yasalar şimdi duruma çare olmaktan çok uzaktır.

İşte bunun içindir ki, bugün eczacılar, yeni yasa tasarısını hazırlamıştır, yeni hükümetin kurulmasını bekliyorlar. Taslakta, açılımlarına sınırlama, yeni mezunlara bir yıl bir eczanede çalışma zorunluluğu getiriyorlar. Aynı zamanda, özel eczane sahibi olacak meslektaşlarımız uzmanlık kazanmak gibi bir çabanın içerisine girmişlerdir. Kurulması gündemde olan eczacılık akademisi, gelecekte özel eczane eczacısı uzmanlarını yetiştirecek ve bunlar bildiğini iyi bilen ve halkına anlatan eczacılar olarak toplumda halk sağlığı alanında hak ettikleri yeri bulacaklardır.

Yine, bugünün bu genç dinamik, çalışkan eczacıları bir Bio-Analitik Araştırma ve Geliştirme Merkezini, Ankara'da Madde Bağımlılığı Tanı ve Tedavi Merkezini ve eczacılık akademisini kendi eczanelerinde çok çalışarak, özveriyle çalışarak kuruyorlar. Bundan gurur duyuyorlar. Ülke insanına, onun sağlığına hizmet etmek onunun taşıyorlar.

Bundan sonraki 14 Mayıs'ları, yeni yasası, akademisi ve uzmanlarıyla daha verimli, çağdaş, her zaman genç bir kitle olarak kutlayacaklarına yürekten inanıyor, Türkiye'nin genç, çalışkan eczacılarına teşekkürlerimi sunuyorum."

Toplantıda bir konuşma yapan ve eczacıların 14 Mayıs Eczacılık Günlerini kutlayan Sağlık Bakanı Mustafa Güven Karahan şunları dile getirdi;

"Tüm dünya ülkelerinin, daha sağlıklı toplumlarla karşılamaya hazırlanmış 2000'li yılların eşiğinde, ülkemiz de bu amaca ulaşmamızı sağlayacak

köklü ve kalıcı bir politikanın oluşturulmasına inanmış olarak sağlık hizmetlerini düzenleyecek ciddi çalışmalar içine girmiştir.

Günümüzde gelişmiş ülkeler, sağlık hizmetini değişik meslek gruplarından kişilerin oluşturduğu bir ekip anlayışı içinde vermektedirler. Eczacılık mesleği de bu ekibin önemli öğelerinden birini oluşturmaktadır.

Dünya Sağlık Örgütü, yaptığı çalışmalarla, eczacılığın sağlık hizmetleri içindeki yeri ve önemini vurgulamakta; ülkeleri, ulusal sağlık politikalarının uygulanmasında mevcut eczacı potansiyellerinden de azami şekilde yararlanmaya teşvik etmektedirler. Bunun en önemli nedenlerinden biri, ilacın, günümüz şartlarında sahip olduğu sosyal ve ekonomik ağırlıktır.

İlaçların eczanede hazırlanması döneminin çok gerilerde kaldığı, artık, tüm toplumun kullanımına uygun endüstriyel boyutta ilaç üretiminin ulusal ve uluslararası düzeyde yaygınlaştığı göz önüne alınırsa, eczacılık mesleğinin rolü ve işleyiş şeklinin, bu yeni sisteme göre yeni-

den gözden geçirilmesi gerçeğiyle karşı karşıya olduğumuz anlaşılabacaktır.

"2000 yılında herkes için sağlık" idealine ulaşılmasını sağlayacak hedeflerden birinin ilaçların rasyonel kullanımı olduğu herkes tarafından kabul edilmektedir. Rasyonel ilaç kullanımı idealine ulaşmanın yolu ise ilaçla ilgili resmi otoritelerin, üreticilerin, hekimlerin, eczacıların, ilaç tüketicilerinin ve diğer sağlık personelinin konuya olan duyarlılığı ve işbirliğinden geçmektedir.

Ancak, burada en önemli görev, konuya olan yakınlığı ve bilgi birikimiyle eczacılıktır, eczacılardır.

Eczacılık fakültesinden mezun olan eczacılarımızın büyük bir kısmı kendi eczanelerini açarak hizmet vermeye başlarken, diğerleri, kamu ve özel sektörde çalışmayı tercih etmektedirler.

Farklı alanlarda çalışan bu eczacı gruplarının, nitelik ve nicelik olarak birbirinden farklı sorunları olduğu bilinmektedir. Mesleğe ilişkin yasal mevzuatın bir hayli eski olması da uygulamada ve çözüme ulaşmada zorluklarla karşılaşmamıza neden olmaktadır.

Bakanlığımız, meslek gruplarının sorunları karşısında, meslek kuruluşlarıyla işbirliğine giderek ortak çözümler bulma prensibini benimsemektedir ve bunu, şu kısa bakanlığım döneminde de özellikle karşı karşıya kalmış olduğumuz bazı tıbbi sorunlarda Türk Tabipleri Birliği ile gerçekleştirdiğimizi rahatlıkla söyleyebilirim.

Değerli arkadaşlarım, mevcut yasaların yeniden ele alınarak günümüz koşullarına göre gözden geçirilmesi yapılacak çalışmaların başında gelmektedir. Biraz önce de belirttiğim gibi, bunun için mutlaka ve

mutlaka bugün ve bundan sonra meslek odalarıyla uzlaşa içinde olmak en büyük amacımızdır.

Yokluklarla dünyanın o zamanki en büyük gelişmiş ülkelerine karşı verilen Kurtuluş Savaşımız sonrası bağımsızlığını kazanmış olan ülkemizde, bugün, ne yazık ki, karanlık günlere dönüş için bazı adımlar atılmaktadır; ama, bu adımları atmaya çalışanlar şunu unutmamalıdır: Cumhuriyetimizin dinamik güçleri hâlâ karanlılıkla sakin bir şekilde olayları izlemektedirler. Onların emellerine ulaşmasına izin verilmesi mümkün değildir ve verilmeyecektir de.

Bildiğiniz gibi, son senelerde sürekli Sevr Anlaşması gündeme getirilmektedir. Bunun yanında, Ulu Önderimiz, bize, çağdaş uygarlık düzeyinin üzerine çıkmayı emretmiş bulunmakta.

Bizi, çeşitli etkinlikler ortaya koyarak engellemeye kalkanlar hiç fazla uğraşmasınlar, başarıya ulaşmaları mümkün değil.

Biz, çağdaş uygarlığı yön olarak seçtik, bu yolda, bu amacımıza ulaşmak için azimle çalışacağımız artık herkes tarafından bilinsin.

Ulu Önder'in ülkeyi emanet ettiği gençler bu konuya da daha fazla sahip çıkmak zorundalar.

Bu vesile ile, 14 Mayıs Eczacılık Günü yahut Bayramının hepimize kutlu olmasını diler, Ulu Önder'in verdiği hedef doğrultusunda çağdaş uygarlık düzeyinin üzerine çıkmak için gençlerimizin de konulara daha fazla sahip olmasını diler, hepimize sonsuz sevgi ve saygılar sunarım."